

Jeg vil bede om, at vi får svar på de to ting.

(Kort bemærkning).

Niels Bloch Jespersen (S):

Jeg må sige til hr. Hans Christian Schmidt, at når fru Lis Greibe ikke er i stand til at være til stede i dag, er det ikke planlagt; det skyldes akut optrædende sygdom. Det er man jo ikke i stand til at ændre på, og der har ikke været lejlighed til at skrive nye ordførertaler, da det simpelt hen er en helt akut sygdom. Så jeg håber, at hr. Hans Christian Schmidt i hvert fald vil moderere lidt af den kritik, der hermed er fremsat.

Det næste punkt er omkring eksemplerne.

Det er vel ikke anderledes, end at hr. Hans Christian Schmidt er klar over, at regeringen og også den socialdemokratiske gruppe løbende følger udviklingen, og hvis der kommer nye eksempler, vil de selvfølgelig blive inddraget i den praksis, der er.

Omkring landzonetilladelser, der ikke er søgt om, og hvordan det vil se ud ved deres afgørelser, er det et så hypotetisk spørgsmål, at jeg, selv om jeg havde været ordfører på sagen, ikke ville have været i stand til at svare på, hvilken indflydelse et ubekendt X ville have på afgørelserne.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Til den første kommentar vil jeg bare sige, at hvis det var tilfældet, så kunne man jo bare have læst det op i stedet for, så havde det jo været fint. Men når man holder en tale, hvori indgår en lang række af spørgsmål, og man skoser forslagsstillerne, så kan man da ikke forlange, at man ikke kommer ud i en debat. Det tror jeg nok at alle ved.

Så vil jeg bare nødt til at sige omkring det her med landzonetilladelse, at man tager fejl. Det er sådan i lovgivningen, at nogle får og nogle ikke får, og man klager som hovedregel jo ikke over afgørelserne. Det er der kun ganske få der gør. Så hvis man derfor havde et lovforslag, man havde et sæt spilleregler, som gav en mulighed for det, så ville man selvfølgelig benytte sig af det.

Jeg skal nok komme tilbage med kommentarerne generelt, også til ministerens bemærkninger, men jeg synes bare, at når man rejser så mange spørgsmål i en ordførertale, så må man forvente, at man så kommer i en debat om den.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Henriette Kjær som ordfører.

Henriette Kjær (KF):

Vi har jo genfremsat disse fire meget fornuftige beslutningsforslag, og hver gang vi har behandlet dem, må jeg sige, at jeg er gået herfra med en mærkelig fornemmelse. Jeg synes nemlig slet ikke, at det her drejer sig om politik. Det drejer sig simpelt hen om sund fornuft. Og jeg kan stadig væk ikke forstå, at ministeren ikke kan støtte disse forslag og ikke kan finde denne sunde fornuft.

Det drejer sig om nogle ganske små ændringer, der vil gøre livet lettere for de borgere, der vil blive berørt af dem, mens jeg har meget svært ved at se, hvem det kan genere.

Vi snakker til stadighed om, at der skal holdes liv i landdistrikterne. Man holder konferencer og rejser forespørgsler og andre spændende ting for at finde på ideer, der kan holde liv i landdistrikterne, men det her er jo en del af løsningen, og derfor et det ekstra skuffende, at regeringen ikke kan støtte det.

I Det Konservative Folkeparti mener vi selvfølgelig, at man bør udnytte overflødiggjorte landbrugsejendomme til almindelige boliger, hvis der ikke er behov for, at der skal drives erhverv derfra længere. Og hvorfor skal det være en indviklet og åbenbart umulig ting og omvendt, hvis man ønsker at etablere anden virksomhed end lige landbrug i en overflødiggjort landbrugsejendom? Hvorfor skal det så være så umuligt? Det er da kun dejligt, at man bruger bygningerne til noget fornuftigt, så de ikke står og forfalder.

Og hvorfor skal det være så besværligt at foretage tilbygninger og ombygninger til eksisterende virksomheder i det åbne land? Vi mener absolut, præcis ligesom miljøministeren, at store virksomheder med tung industri skal ligge i industrikvartererne, og det ønsker vi ikke at ændre på. Men at der foregår en lille smule erhvervsaktivitet i landdistrikterne, er da et gode for hele samfundet. Og når man ser på de ansøgninger, der har været, så drejer det sig om virksomheder, der er relateret til landbruget og helt naturligt bør ligge i landzone.

Jeg fatter heller ikke ideen med, at man ikke umiddelbart kan indrette en ekstra bolig på en landbrugsejendom. Hvorfor kan en medhjælper eller det unge par, der skal overtage landbruget, ikke få mulighed for en bolig på en landbrugsejendom?

Jeg forstår simpelt hen ikke argumentationen, selv om ministeren i snart flere omgange har forsøgt at redegøre for den. Men årsagen til, at